

ΟΙ ΔΥΟ ΖΩΓΡΑΦΟΙ.

Δύο ζωγράφοι έζωγράφουν τούς τοίχους μεγαλοπρεπούς τινός μητροπολικού Ναού. Ἀμφότεροι ἴσταντο ἐπὶ σανιδώματος κατεσκευασμένου ἐπὶ τούτῳ, περίπου τεσσαράκοντα πόδας ἄνωθεν τοῦ ἐδάφους. Ὁ μὲν αὐτῶν ἦτο τοσοῦτῳ προσεκτικός εἰς τὸ ἔργον του, ὥστε ἦτο διόλου βεβυθισμένος, καὶ ἐν θαυμασμῷ τινι ἀπεμακρύνετο τῆς εἰκόνας, θεωρῶν αὐτὴν μετὰ μεγάλης τέρψεως. Λησμονήσας ποῦ ἦτο, ἐξηκολούθει ὀπισθοχωρῶν καὶ κριτικῶς παρατηρῶν τὸ ἔργον του, μέχρις οὗ προσήγγισεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς σανίδος ἐφ' ἣς ἴστατο.

Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν ὁ σύντροφός του στραφεὶς αἰφνιδίως, ἀνατριχίων ἐκ φρίκης θεωρεῖ τὸν ἐπικείμενον αὐτῷ κίνδυνον· ἄλλην μίαν στιγμήν, καὶ ὁ ἐνθουσιαστής μας ἤθελε πέσει ἐκ τοῦ σανιδώματος. Ἐὰν τῷ ὠμίλει, ἦτο βέβαιος θάνατος· εἰάν ἐσιώπα, ἡ ἐκφυγὴ ἦτο ἀδύνατος. Αἰφνης δ' ἀνακτήσας τὴν ἐτοιμότητα τοῦ νοός του, καὶ λαβὼν χρωστῆρα ἐμπλεων χρώματος, ἐρρίψεν αὐτὸν κατὰ τοῦ τοίχου, ρυπώσας τὴν περικαλλῆ εἰκόνα δι' ἀμορφωτάτων κηλίδων.

Ὁ ζωγράφος προχωρεῖ τρέχων, καὶ στρέφεται πρὸς τὸν φίλον μὲ ἐπιπλήξεις πλήρεις ὀργῆς· ἀλλ' ἐκπλαγείς ἐπὶ τῇ ὠχρότητι τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἴσταται καὶ ἀκροᾷται τὴν διήγησιν τοῦ κινδύνου ὃν διάτρεξε, θεωρῶν μετ' ἀνατριχιάσεως τὸ διάστημα ὃπερ διεχώριζεν αὐτὸν τοῦ ἐδάφους, καὶ μετὰ δακρύων εὐγνωμοσύνης ὑλόγησε τὴν χεῖρα τὴν περισώσασαν αὐτόν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον, ἡμεῖς ἐνίστατε βυθιζόμεθα εἰς τὰς εἰκόνας τοῦ κόσμου τούτου, καὶ θεωροῦντες αὐτάς ὀπισθοχωροῦμεν, χωρὶς νὰ αἰσθανώμεθα τὸν κίνδυνον ἡμῶν, ὅτε ὁ Παντοδύναμος, ἐν ἐλέει, ἐξαλείφων τὰς ὠραίας ταύτας εἰκόνας ἔλκει ἡμᾶς, καθ' ἣν στιγμήν κατ' αὐτοῦ παραπονούμεθα, εἰς τὰς ἀνοικτάς καὶ πλήρεις συμπαθείας ἀγίας Αὐτοῦ ἀγκάλας.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

Δ. Ι. ΚΟΜΠΟΘΕΚΡΑΣ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΙΣΟΤΗΤΟΣ.

Ὁ πρὸ ἐνός ἡδὴ αἰῶνος ἀπαθανὼν Δελφίνος τῆς Γαλλίας ἦτοι ἐπίδοξος κληρονόμος τῆς Γαλλικῆς βασιλείας, υἱὸς τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ'. καὶ πατὴρ τοῦ ΙΣΤ', θέλων νὰ δώσῃ εἰς τοὺς υἱοὺς του ἀπὸ τῆς τρυφωτάτης τῶν ἡλικίας διδασκαλίαν δραστηκὴν ἅμα καὶ ἐκφραστικὴν περὶ τῆς παρὰ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν μεγιστάνων ὀφειλόμενης μετριοπροσύνης, διέταξε νὰ φέρωσι τὸ βιβλίον τῆς ἐγγραφῆς τῶν βαπτίσεων τῆς ἐνορίας εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον βαπτισθῇ τὰ τέκνα του, διὰ νὰ τὸ ἐπιδείξῃ εἰς αὐτά. Βλέπετε, τοῖς εἶπε, τὰ ὀνόματά σας ἀτάκτως καὶ ἄνευ διαστολῆς ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅπου προηγοῦνται καὶ ἔπονται ἐκάστοτε πλήθος ἄλλων ὀνομάτων ταπεινῶν καὶ ἀσήμεων, καθὼς συνέβη νὰ γεννηθῇτε πρότερον ἢ ὕστερον τοῦ δεινός καὶ τοῦ δεινός ἰδιώτου. Ὡς ἄνθρωποι λοιπὸν εὐρίσκεσθε συγκεχυμένοι μεταξὺ τοῦ πλήθους τούτων ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπίσης δὲ καὶ ὡς Χριστιανοί. Τοῦτο σὰς ἀποδεικνύει ὅτι κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς κυριωτάτας ιδιότητάς σας εἶναι πάντες οἱ ἄλλοι ὅμοιοι καὶ ἰσότημοί σας. Τὸ δὲ νὰ ἐγεννήθητε ἐκ γονέων ὑπερτέρας κοινωνικῆς τάξεως εἶναι ἐπουσιῶδες συμβεβηκὸς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, τὸ ὁποῖον ὅμως σὰς ὑποχρεώνει εἰς μεγάλα κοινωνικά καθήκοντα, καὶ ἂν τὰ παραβῇτε, ἀποδεικνύεσθε ἀνάξιοι τῆς εὐημερίας διὰ τὴν ὁποίαν ἀφρόνως θέλετε νὰ καυχᾶσθε καὶ νὰ τιμᾶσθε παρ' ἀξίαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὑπεράνω τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν ὑπεροχὴν σὰς ἔδωκεν οὔτε ἡ φύσις, οὔτε ἡ θρησκεία. Καὶ ἂν ἐξ ἀπρονοήτων περιστάσεων ἐπέλθωσι μεταβολαί, ὅπερ εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενον ὡς πολλάκις ἐφάνη καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας ἐδιδάχθητε, καὶ συμβῇ νὰ ἀνατραπῇ ἡ τάξις καὶ νὰ κρημνισθῇ ἐκ τῆς σημερινῆς ὑψηλοτέρας περιωπῆς εἰς τὴν βαθμίδα τῶν ἰδιωτῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἠθικὸν πλεονέκτημα σὰς διακρίνει, πῶς δύνασθε τότε νὰ ἀποφύγετε τὴν δικαίαν καταφρόνησιν ἐκ μέρους ἐκείνου τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον